

En stadig grund

Jag har tagit för vana att varje vår gå ett varv runt huset och besikta grunden. Jag står på knä och drar upp ogräset som letat sig in i gruset som avskärmar gräsmattan från husgrunden. Jag tittar på sprickorna som har funnits länge och som jag tänker att jag måste laga så att grunden inte tar mer skada, vilket kanske får till följd att huset får sättningar och blir snett. Det är ett ganska meditativt jobb och man hinner tänka en del när man står där på knä. Jag tror att man kan använda det som en metafor för många saker, det här med att se till att grunden är stadig och omhändertagen. Det kanske kan låta som en floskel men det gör inte det hela mindre sant för det. Ibland heter det att vi har en gemensam värdegrund men det kan vara komplicerat att utreda vad den skulle bestå i på de 500 ord som jag har i den här spalten. Däremot kanske vi kan tala om gemensamma berättelser som den grund vi står på.

I alla familjer så tror jag att man har gemensamma berättelser. I vår bygd så har munga under 50 och 60-talen kommit från Finland för att söka jobb. Den gemensamma berättelsen i de familjerna rör sig runt hur fattigt det var på den tiden i Finland och hur man kom till Sverige för att försöka skapa ett bättre liv för sig själv och sin familj. Den gemensamma berättelsen fortsätter man att berätta, för att nya generationer ska veta om sitt ursprung och för att stärka och underhålla den grund som man står på.

Att vara kristen innebär också att man delar berättelser med andra. Vi berättar om hur Jesus föds under julen och att Gud därmed tar mänsklig gestalt. Även om jultomten har fått stor uppmärksamhet under många år så är ändå julens berättelse om Jesusbarnet i krubban det som är vår gemensamma grund för att fira jul. För att vi ska minnas det så gäller det att rensa lite bland ogräset i berättelsen. Nu när påsken närmar sig så tycks det handla väldigt mycket om harar eller ägg och väldigt lite om korsfästelse, död och uppståndelse. Här får vi nog kantskära hårt och lägga nytt grus om vi ska få den grunden stadig och hel.

Låter vi ogräset ta över så förlorar vi något som har burit oss genom historien nämligen hoppet. Den kristna tron talar om ett hopp som bryter igenom även när det verkar omöjligt. Döden besegras och livet går vidare. Den berättelsen måste ständigt berättas även om den verkar otrolig. Den berättelsen är gemensam för många av oss och en viktig grundsten.

Det finns sprickor och ogräs som ständigt försöker ge sig på den som inte håller efter sina berättelser men det finns också ett hopp om att grunden kommer att hålla för allt det den utsätts för.

Fundera en stund över dina berättelser och passa på att rensa lite ogräs du med. Glad påsk!

*Lars Frisk, präst i Västanfors Västervåla församling
epost: lars.frisk@svenskakyrkan.se*